

Intervjuu OSVALD TOOMINGAGA

dasin paljudes ajalehtedes ja ajakirjades.»

● Millal jõudsite esimese raamatuni?

«Esimese trükisilmunud raamatuni jõudsin küllalt hilja, 1948. aastal. Selleks oli kolmest jutustusest koosnev «Uued inimesed.»»

Täna! Edasisest teame juba rohkem. Kirjutamine sai ja jäi Teie põhialaks. Raamatuid on ilmunud palju ja need on saanud meie rahvale armastatud lugemisvaraks.

Lugupeetav Osvald Tooming! Küllap imestate, millal selline vestlus toimus. Ega see toimunudki. Teame, et olete väga tagasihoidlik inimene ega armasta eriti küsitlejaid. Sellepärast ei tulnud Teid seekord tülitama.

Vastused on aga tõepoolest sõna-sõnalt Teie omad. Need on saanud käskkirjalisest lookest «Mõned märkmed minu elust», mis on kirja pandud Haljalas 26. mail 1961. aastal.

Meie rajooni kirjandus- ja loodusesõbrad soovivad Teile tugevat tervist, palju loomingulisi rõõme ja lihtsat inimlikku õnne!

Jälle on viis aastat läinud kui lennates... Alles see oli, kui tähistasime Teie 60. sünnipäeva.

Lubage soovida õnne äsja möödunud sünnipäeva puhul ja esitada Teile kui meie ajalehe kirjasaatjale mõned küsimused.

● Kust olete pärit ja millal hakkasite huvi tundma looduse vastu?

«Sündisin 26. jaanuaril 1914. aastal Vigalas, kus isa oli metsavahiks. Hiljem pidas isa sama ametil Maardus ja pikemat aega Porkuni metskonnas Narakas vahtkonnas. Nõnda möödus mu lapsepõlv üksikuis metsavahimajades kaugel küladest. Küllap neist aastaist algas mu armastus metsade, loomade ja lindude vastu, pakkudes ka praegu mulle suurt rõõmu ja rahuldust.»

● Millal tundsite kiusatust end

kirjasõnas avaldama hakata?

«Kiusatus kirjutada hakkas mind jälitama keskkoolipäevil. Võtsin osa kirjanduslikest võistlustest ja alustasin väga varakult kaastõega ajalehtedele. Ja varsti pärast keskkooli lõpetamist sai minust kutseline ajakirjanik. Elasin Rakveres, Jõhvis, Petseris, Kuressaares jm. ning kõikjalt sooritasin lühemaid ja pikemaid matku.»

● Missugust mõju avaldas ajakirjanikutöö Teile hilisemale loometööle?

«See periood oli väga huvitav ja kasulik, sest õppisin hästi tundma meie kodumaad ja meie rahvast. Ning ajakirjanikutöö teritas sulge, hoides selle niideldada pidevas treeningus. Peale jooksva sõnumitejahi kirjutasin vesteid, olukirjeldusi ja lühemaid jutustusi, milliseid aval-